

Mare i fill

[—Ja et fumaré jo, de córrer d'aquesta manera] —Arribant a casa et fotré una panadera.

34
VALLS-BAQUÉ

Encara fresca l'aparició a Barcelona d'aquest pintor, amb una exposició a les Galeries Maragall (Sala Parés), de nou ens ofereix una altra visió de la seva personalitat a les Galeries Vives, de Sabadell, amb un altre nombre important de teles, algunes de les quals revelen una altra orientació absolutament diferent i gairebé contradictòria de la que fins ara ens havia deixat conèixer.

Valls Baqué ha aprofitat la joventut: se l'ha quedada per a ell tot sol, i en lloc d'exposar a l'aire lliure les pròpies rauxes les ha esteses dintre seu i n'ha passat bugada, i quan les ha trobades prou netes les ha domesticades; en aquest moment, quan la seva voluntat ha estat superior a les seves inquietuds, ha pogut donar-nos ja la mena de pintura que ha volgut; no la pintura que li ha sortit, sinó la que ell havia pensat i ha concretat damunt aquestes teles que ara ens exhibeix i aquelles que fa poc ens el descobrien a Can Parés.

La seva exposició al carrer de Petritxol originà comentaris contraposats: s'acusà Valls Baqué d'afrancesat, de *snob*, d'ingenu amb mala fe, algú insinuà que potser es tractava d'un exemple de decadència. Havem pogut seguir aquest pintor, i creiem que no se l'ha tractat justament. El seu cas no és cap cas complex ni, molt menys, un cas de cinisme o d'especulació, com generalment hom ha volgut decantar-se a creure. Valls Baqué començà els seus estudis pictòrics a Sabadell pintant un paisatge damunt la pell tibant d'una botifarra negra. La trobà al rebost de casa seva i hi pintà una marina. I bé: d'aquí ha arribat a pintar el que ara pinta.